



Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.42/2024/9.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. január 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott1 rendőr zászlós I. rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2024. június 18. napján kihirdetett Kb.II.18/2024/11. számú ítéletét megváltoztatja.

vádlott1 rendőr zászlós I. rendű vádlott hivatali bűncselekményeit 1 rendbeli folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntettének [Btk. 305. § c) pont] minősíti.

vádlott1 rendőr zászlós I. rendű vádlottat katonai mellékbüntetésül 1 (egy) évre a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítására is ítéli.

vádlott3 III. rendű vádlottal szemben alkalmazott intézkedést 160 (százhatvan) napi tétel, napi tételenként 1000 (ezer) forint pénzbüntetésre súlyosítja.

Az így kiszabott 160.000 (százhatvanezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 10 (tíz) havi részletfizetést engedélyez akként, hogy a III. rendű vádlott által megfizetendő részletek összege 16.000 (tizenhatezer) forint és az első részlet a jogerőre emelkedést követő hónap 15. napján, míg minden további részlet megfizetése az azt követő hónapok 15. napjáig esedékes.

Ha a III. rendű vádlott a pénzbüntetést nem fizeti meg, vagy ha az egyhavi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi fogházbüntetés lép.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét vádlott1 rendőr zászlós I. rendű, vádlott2 rendőr őrmester II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2024. június 18-án megtartott előkészítő ülésen hozott Kb.II.18/2024/11. számú ítéletével vádlott1 rendőr zászlós I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rb. a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntetében és a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért – halmazati büntetésül – 200 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 200.000 forint pénzbüntetésre ítélte. vádlott2 rendőr őrmester II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségében, ezért 120 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 120.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Az I. és II. rendű vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetések megfizetésére egyezően 10 havi részletfizetést engedélyezett, és rendelkezett meg nem fizetésük, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére a szabadságvesztésre történő átváltoztatásról. vádlott3 III. rendű vádlottat a Btk. 305. § c) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt 1 év 6 hónap próbaidőre próbára bocsátotta.

[2] Az előkészítő ülésen az ügyész valamennyi vádlott tekintetében három munkanap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be mindhárom vádlott terhére súlyosítás, az I. rendű vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételszámának emelése és rendfokozatban visszavetés, a II. rendű vádlott vonatkozásában várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés kiszabása, és a III. rendű vádlott esetében pénzbüntetés kiszabása érdekében. Az I. rendű vádlott és védője, valamint a II. és III. rendű vádlottak a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

[3] Az ügyész előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, melyben kifejtette, hogy az I. és II. rendű vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés, és a III. rendű vádlottal szemben alkalmazott intézkedés nem alkalmas a büntetési célok elérésére. Az I. rendű vádlott vonatkozásában arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal a terhére rótt cselekmények többszörös halmazatát, a társas elkövetési módot, és azt, hogy a társadalom magasabb elvárásokat támaszt a hivatásos szolgálati viszonyban álló személyekkel szemben. Az I. és II. rendű vádlottak tekintetében kitért arra, hogy cselekményük társadalomra veszélyességét növeli, hogy Magyarország területén elszaporodott az illegális migráció, és ezen két vádlott szolgálata éppen az ennek megakadályozására irányuló fokozott mélységi ellenőrzés volt. Utalt továbbá arra, hogy a III. rendű vádlott tekintetében a bíróság nem értékelte kellő súllyal a társas elkövetési módot.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.547/2024/3. számú átiratában az elsőfokú ügyészi fellebbezést az I. és II. rendű vádlottakat érintően módosítással, az I. rendű

vádlott esetében a terhére a vele szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételszámának az emelése és a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés kiszabása, míg a II. rendű vádlottat érintően a terhére kiszabott pénzbüntetés mellett a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés alkalmazása érdekében tartotta fenn. A III. rendű vádlottat érintően az elsőfokú ügyészi fellebbezést változatlanul tartotta fenn.

[5] A fellebbviteli főügyészség szerint az elsőfokú katonai tanács eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta, és nem vétett olyan eljárási hibát, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. Utalt továbbá arra, hogy az előkészítő ülésen a katonai tanács a Be. 504. § (3) bekezdése alapján törvényesen fogadta el mindhárom vádlott bűnösséget elismerő nyilatkozatát, majd helyesen a történeti tényállást és a jogi minősítést a váddal egyezően állapította meg. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács nem értékelte súlyosító körülményként az I. rendű vádlottat érintően a többszörös halmazatot, valamint a hivatali és katonai bűncselekmények elszaporodottságát, a II. rendű vádlottat érintően a katonai vétségek elszaporodottságát, míg a III. rendű vádlott esetében a hivatali bűncselekmények elszaporodottságát, továbbá helytelenül értékelte az I. rendű vádlott javára enyhítő körülményként azt, hogy a hivatali bűncselekmény felbujtójaként egyben a polgárőrség vezetője is, mely utóbbinak semmilyen jelentősége nincs. A fellebbviteli főügyészség egyetértett azzal, hogy az elsőfokú bíróság az I. és II. rendű vádlottakkal szemben a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával szabott ki pénzbüntetést, ugyanakkor az I. rendű vádlott által elkövetett cselekmények súlyára figyelemmel a pénzbüntetés napi tételek számának a felemelése szükséges. Mivel az I. és II. rendű vádlottak hivatásos rendőrként követték el a terhükre rótt bűncselekményt, ezért a generális és a speciális prevenció érvényesítése érdekében velük szemben a soron következő fizetési fokozatba előresorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés kiszabását is indítványozta. Kifejtette továbbá, hogy a III. rendű vádlottal szemben a javára írható enyhítő körülmények mellett sem elégséges intézkedés alkalmazása, az ő esetében is a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával kiszabott pénzbüntetés szolgálja megfelelően a büntetési célokat. Összességében arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, melynek eredményeként az I. rendű vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételei számát emelje fel és vele szemben katonai mellékbüntetésként a soron következő fizetési fokozatba előre sorolásra előírt várakozási időt hosszabbítsa meg, a II. rendű vádlottat a vele szemben kiszabott pénzbüntetés mellett ítélje katonai mellékbüntetésként a soron következő fizetési fokozatba előre sorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítására is míg a III. rendű vádlottal szemben pénzbüntetést szabjon ki. Egyebekben az elsőfokú ítélet helyben hagyására tett indítványt.

[6] Az I. rendű vádlott védője a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette az elsőfokú ügyészség által bejelentett fellebbezéssel, valamint a fellebbviteli főügyészség indítványával kapcsolatos észrevételeit. Beadványában kérte, hogy a másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezést nyilvános ülésen bírálja el. Utalt arra, hogy az elsőfokú katonai tanács a perrendi szabályok megtartásával, rendkívül tisztességesen folytatta le az eljárást. Kifejtette továbbá, hogy az ügyészi állásponttal szemben teljeskörűen feltárta a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, és azokat alapos indokolás mellett értékelési

körébe vonta. Mindezek alapján a törvényszék a büntetés célját szem előtt tartva törvényes büntetést szabott ki az I. rendű vádlottal szemben. A védő beadványában kritika alá vonta az első és másodfokú ügyészségnek a büntetékiszabási körülményekkel kapcsolatos indítványait. Az 56-os számú büntető kollégiumi vélemény III. 11. pontja alapján fejtette ki, hogy a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség egyetlen konkrét adattal sem támasztotta alá, hogy az elszaporodottságot, mint súlyosító körülményt miért lehetne megállapítani védence terhére, miközben a hivatkozás teljesen ellentétes a hivatalos statisztikai adatokkal is. A védő a Legfőbb Ügyészség tájékoztatója alapján több év statisztikai mutatóit idézve fejtette ki, hogy a hivatali bűncselekmények számában csökkenés tapasztalható. Megjegyezte továbbá, hogy a védence terhére megállapított szolgálatban kötelességszegés és hivatali visszaélés nem is szerepel a Szegedi Törvényszék azon büntető kollégiumi állásfoglalásában, amely felsorolja, hogy az illetékességi területen elkövetett bűncselekmények közül melyek tekinthetők elszaporodottnak. Kifogásolta a védő a fellebbviteli főügyészség álláspontját, mely szerint nem értékelhető enyhítő körülményként az, hogy a III. rendű vádlott, tehát a hivatali bűncselekmény felbujtója egyben a helyi polgárőrség vezetője is. Érvelése szerint az I. és III. rendű vádlottak között a több éven át tartó bűnüldözési együttműködés bizalmi, kollegiális kapcsolat kialakulásához vezetett, így az I. rendű vádlott egy olyan személynek adott ki jogosulatlanul adatot, akiben egyébként megbízott.

[7] A védő az enyhítő körülmények körében sorolta fel védencének már a nyomozás során is tanúsított beismerését, megbánó magatartását, amelyből következett a váddal egyező beismerő nyilatkozat megtétele. Hivatkozott továbbá az I. rendű vádlott büntetlen előéletére, három kiskorú gyermek eltartására és nevelésére, a jó parancsnoki jellemzésére, valamint a bekövetkezett időmúlásra. Megítélése szerint az I. és II. rendű vádlottakkal szemben katonai mellékbüntetés kiszabása szükségtelen, az I. rendű vádlott tekintetében a rendfokozatban visszavetés a büntetés célján túlmenő hátrányt okozna a vádlottnak. Arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ügyészi fellebbezést, mint alaptalant utasítsa el, és a Be. 605. § (1) bekezdése alapján a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét hagyja helyben.

[8] Az I. rendű vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a Szegedi Regionális Nyomozó Ügyészség fellebbezésével, valamint a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványával kapcsolatos észrevételeit fenntartotta, azokat összefoglalva megismételte. Az ügyészi fellebbezés elutasítására és az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[9] Az I. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában kiemelte, hogy az eljárás során mindvégig elismerte a bűncselekmény elkövetését. Valójában a szándéka nem bűncselekmény megvalósítására irányult, az vezette, hogy mint rendőr segítenie kell az embereken. A szolgálatban történő elalvással kapcsolatban előadta, hogy a kisgyermek betege volt az adott időben, előzőleg nem tudott pihenni, és azért állt félre az autóval, mert úgy érezte, hogy pihennie, regenerálnia kell. Valójában egy munkaközi szünetről volt szó, amelyet elfelejtett bejelenteni.

[10] Az ügyész által bejelentett fellebbezés tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat mindhárom vádlott tekintetében a Be. 590. § (3) és (5) bekezdésében foglaltakra figyelemmel korlátozott. Ebből következően a másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta, hogy az elsőfokú katonai tanács nem vétett-e olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné, valamint az elsőfokú ítéletnek a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit.

[11] Előzményként szükséges azonban rögzíteni, hogy az ügyben a Szegedi Regionális Nyomozó Ügyészség eredetileg mindhárom vádlott tekintetében büntető végzés meghozatalára tett indítványt. Ennek alapján a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2024. február 8. napján kelt Kbpk.II.2/2024/3. számú büntető végzésével az I. rendű vádlottal szemben 2 rb. a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette és a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt - halmazati büntetésül - 280 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 280.000 forint pénzbüntetést és 1 évre a főtörzsőrmesteri rendfokozatba történő visszavetést, a II. rendű vádlottal szemben a Btk. 438. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt 120 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 120.000 forint pénzbüntetést, míg a III. rendű vádlottal szemben a Btk. 305. § c) pontjába ütköző felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette miatt 160 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint, összesen 160.000 forint pénzbüntetést szabott ki. A törvényes határidőn belül az ügyészség a II. rendű vádlott vonatkozásában tárgyalás tartását indítványozta. Szintén az előírt határidőben az I. rendű vádlott és védője, valamint a III. rendű vádlott is tárgyalás tartását kérték.

[12] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása során nem követett el olyan a Be. 607. § (1) bekezdésében a Be. 608. § (1) bekezdésében, valamint a Be. 609. § (1) bekezdésében írt eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné. Az eljárási szabályok megsértésére az érdekeltek nem is hivatkoztak.

[13] Az I., II. és III. rendű vádlottak az előkészítő ülésen az elsőfokú katonai tanács által teljeskörűen foganatosított törvényes figyelmeztetéseket követően a bűnösségüket beismerték és a tárgyaláshoz való jogukról lemondtak. A törvényszék a Be. 504. § (1)-(3) bekezdéseiben írtak szerint járt el, a vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatait elfogadó végzései törvényesek. A katonai tanács a végzés meghozatala során vizsgálta azt, hogy a vádlottak beismerő vallomását a rendelkezésre álló bizonyítékok aggálytalanul alátámasztják-e. Ennek alapján az elsőfokú bíróság a vádirattal egyező terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített ítéletében.

[14] A másodfokú bíróság azonban a Be. 590. § (5) bekezdés c) pontja szerinti, a jogi minősítést érintő felülbírálat során az I. rendű vádlottat érintően nem értett teljes egészében egyet a hivatali bűncselekmények vádiratban és elsőfokú ítéletben írt jogi minősítésével, a cselekmények rendbeliségével. A Kúria a BH2016. 260. számú eseti döntésében fejtette ki, hogy amikor a hivatalos személy ugyanabban az ügyben szegi meg a kötelességét többször is, és a célja az, hogy ugyanannak a személynek szerezzen előnyt vagy okozzon hátrányt, a

részcselekmények egységet alkotnak. Amennyiben pedig különböző ügyekben szegi meg a köteleességét, cselekményei halmazatot valósítanak meg akkor is, ha azt ugyanazon személy érdekében vagy sérelmére követi el, kivéve, ha a folytatólagosság törvényi feltételei fennállnak. Az I. rendű vádlott által megvalósított hivatali bűncselekmények tekintetében a folytatólagosság megállapítható, hiszen ugyanolyan bűncselekményt néhány perc különbséggel valósított meg a III. rendű vádlott érdekében a vele fennálló, a közös szolgálatteljesítésükből adódó bizalmi viszonyára figyelemmel. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az I. rendű vádlott hivatali bűncselekményeit 1 rb. a Btk. 305. § c) pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetnének minősítette.

[15] A törvényszék túlnyomórészt helyesen foglalt állást a büntetés kiszabása során értékelhető körülményekkel kapcsolatban, azonban a megváltozott jogi minősítés mellett a folytatólagos elkövetést, mint súlyosító körülményt az I. rendű vádlott terhére értékelni kell. Mellőzni kell továbbá esetében az enyhítő körülmények köréből, hogy a hivatali bűncselekményt olyan személy javára valósította meg, aki vele évek óta lát el közös járőrszolgálatot. Ez a büntetés kiszabása körében nem méltányolható körülmény.

[16] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I. és II. rendű vádlottak tekintetében a javukra jelentkező nagyszámú és jelentős súlyú enyhítő körülményre figyelemmel lehetőséget látott a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával szabadságvesztés büntetés helyett pénzbüntetés kiszabására. A pénzbüntetés napi tételeinek száma differenciáltan, az I. és II. rendű vádlottak cselekményei tárgyi súlyának arányában, míg az egy napi tétel összegei méltányosan az elkövetés idején hatályos büntetőtörvény szerinti napi tétel összeg minimumában kerültek meghatározásra. Megállapítható azonban, hogy vádlottl a történeti tényállásban foglaltak szerint többször, és nagyobb súlyú bűncselekmények tekintetében lépte át a törvényesség határait, így vele szemben az ítéleti belső arányokra, de az egyéni és általános visszatartás követelményére is figyelemmel katonai mellékbüntetést kellett kiszabni. Ezért a másodfokú bíróság az I. rendű vádlottat katonai mellékbüntetésül 1 évre a soron következő fizetési fokozatba előre sorolásra előírt várakozási idő meghosszabbítására is ítélte a Btk. 141. § (1a) bekezdése alapján, mert a korábban hibátlan életvezetésű vádlottnak a jelen ügyben megállapított bűncselekményeire figyelemmel az előresorolását hosszabb várakozási idő eltöltésével kell kiérdemelnie. A másodfokú bíróság a beosztott járőrtársként szolgálati vétséget elkövető II. rendű vádlott esetében nem látta indokoltnak a katonai mellékbüntetés alkalmazását.

[17] Épp az ítéleti belső arányokra figyelemmel a másodfokú bíróság nem értett egyet azzal az elsőfokú bírói állásponttal, hogy a III. rendű vádlottal szemben elegendő intézkedés, próbára bocsátás alkalmazása is. vádlott3 felbujtója volt a három éves büntetési tételű hivatali visszaélésnek, vele szemben mégis enyhébb jogkövetkezményt alkalmazott az elsőfokú bíróság, mint az I. rendű, valamint az egy éves büntetési tételű katonai vétséget megvalósító II. rendű vádlottal szemben. Ezt az aránytalanságot korrigálta a másodfokú bíróság, amikor a III. rendű vádlottat a Btk. 33. § (4) bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával 160 napi tétel napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre ítélte a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdései alapján. A napi tételek száma arányos a vádlotti cselekmény tárgyi súlyával, míg az egy napi tétel összege az I. és II. rendű vádlottakéhoz hasonlóan méltányosan,

az elkövetés idején hatályos büntetőtörvény szerinti törvényi minimumban került meghatározásra. Az ítéltábla a vádlott részére a 160.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett a Btk. 50. § (4) bekezdésében foglaltak alapján, valamint rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése, illetve az egy havi részlet megfizetésének elmulasztása esetére a szabadságvesztésre történő átváltoztatásra a Btk. 51. § (1) és (2) bekezdései alapján.

[18] A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság– helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[19] A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 606. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2025. január 8.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.II.18/2024/11. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának 6.Kbf.42/2024/9. számú ítélete folytán 2025. január 8. napján vádlott1 rendőr zászlós I. rendű, vádlott2 rendőr őrmester II. rendű és vádlott3 III. rendű vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2025. január 8.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

..